

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník XII.

LEDEN 2018

č. 1

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Když Mudrci uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí.

Tito králové prožili radost z toho, že našli Betlémské Dítě. Došli k cíli své cesty, která nebyla snadná. V bezbranném dítěti chudé matky vírou přijali novorozeného Krále Izraele a odevzdali mu své dary.

Aby v nastávajícím roce 2018 také Vaše víra byla podobná víře Mudrců od Východu a hojně se projevovala skutky, Všem Vám přeji

P. Jan Můčka a P. Jiří Ševčík

APOŠTOLÁT MODLITBY

Svatý otec František vyhláší každý měsíc jeden z úmyslů (všeobecný nebo misijní vždy až ke konkrétnímu měsíci. Proto jej nemůžeme uvádět předem v našem věstníku, ale najdete ho na webových stránkách újezdské farnosti hned po jeho vyhlášení.

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc leden 2018:

Úmysl všeobecný: Bude vyhlášen později

Úmysl misijní: Náboženské menšiny v Asii. Aby křesťané i ostatní náboženské menšiny v asijských zemích mohli svoji víru žít v plné svobodě.

Úmysl národní: Za odpovědný přístup občanů k prezidentským volbám v naší zemi.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme v prosinci 2017 skrze svátost křtu přijali:

Stelu Vaňkovou

Vysoké Pole

V měsíci prosinci 2017 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

2. prosince

František Januška 86 let
Dolní Lhota 32

20. prosince

Karel Kolařík 83 let
Dolní Lhota 96

5. prosince

Marie Plotzová 92 let
Újezd 320

21. prosince

Josef Kužela 73 let
Sehradice 65

7. prosince

Ludmila Hubáčková 86 let
Sehradice 141

22. prosince

Ludmila Vojáčková
Sehradice

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.*

Mystické Kristovo tělo

Být jedno s Bohem.

Nevíme, kam nás chce Božské Dítě na této zemi vést, a nemáme se předčasně ptát. Jen to víme, že „*těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému*“. A dále, že cesty, kterými nás Spasitel vede, jdou za hranice tohoto světa.

Jaká je to nádherná výměna! Stvořitel lidského rodu nám nabízí své božství, zatímco sám přijímá lidské tělo. Ano, kvůli tomuto úžasnému dílu přišel Spasitel na svět. Bůh se stal synem člověka, aby se lidé mohli stát Božími dětmi. Jeden z nás převal pouto Božího synovství, jeden z nás jej musel zase navázat a zaplatit za hříchy. Nemohl to udělat nikdo, ze starého, nemocného a zanedbaného rodu. Musela být naroubována nová, zdravá a ušlechtilá ratolest. Stal se jedním z nás, zároveň však ještě daleko něčím víc: jedním s námi. Ano, to je to nádherné na lidském pokolení, že jsme všichni jedno. Kdyby tomu bylo jinak, kdybychom stáli jako samostatní a oddělení jedinci volně a nezávisle vedle sebe, pak by pád jednoho nemohl na sebe přivolat pád všech. Potom by jistě na druhé straně mohla být za nás zaplácena a nám připočtena cena smíření, avšak Jeho spravedlnost by nepřešla na hříšníky, nebylo by možné ospravedlnění. On ale přišel, aby se stal spolu s námi tajemným tělem: On je naše hlava, my jako část jeho těla. Vložíme-li své ruce do dlaní Božského Dítěte a řekneme-li své „*Ano*“ na jeho „*pojď za mnou*“, pak jsme jeho a je volná cesta, aby jeho božský život mohl přejít na nás.

To je počátek věčného život a v nás. Není to ještě blažené patření na Boha ve slavném světle, je to zatím temnota víry, avšak není už více z tohoto světa, jde už o přebývání v Božím království. Když Panna Maria vyslovila své „*Fiat*“, začalo na zemi Boží království a ona byla jeho první služebnicí. A všichni, kteří se před narozením Dítěte a po něm k němu přiznali slovem a činem – svatý Josef, svatá Alžběta se svým dítětem a všichni, kteří stáli kolem jesliček -, vstoupili do Božího království. Událo se to jinak, než jak si člověk představoval, že bude vypadat vlada Božího království podle Žalmů a Proroků. Římané zůstali vládci v zemi a velekněží a učitelé zákona dál drželi ubohý národ pod svým jhem. Každý, kdo náležel Pánu, nesl jeho nebeské království skrytě v sobě. Nebylo mu odňato jeho pozemské břemeno, dokonce mu bylo mnohé další naloženo, avšak to, co nesl v sobě, byla síla, jež dávala křídla, činila jeho mírným a břímě lehkým. Tak je tomu ještě dnes s každým Božím dítětem. Božský život, který byl v duši zapálen, je světlem, které přišlo do temnoty, je zázrakem svaté noci. Kdo jej nosí v sobě, ten rozumí, když se o tom mluví. Pro ostatní je však všechno, co o tom může člověk říct, nesrozumitelným. Celé Janovo evangelium je takovou nesrozumitelnou řečí o věčném světle, které je láskou a životem. Bůh v nás a my v něm, to je náš podíl na Božím království, ke kterému základ položilo vtělení.

Podle knihy Vánoční tajemství od Edity Steinové zpracoval Mgr. Václav Ulrich

GODZONE

(periodické okénko pro mladé)

Akce na měsíc leden

5. leden   Večer chval v Dolní Lhotě (po mši svatě)
13. leden   Večer chval v Újezdě (18.00)

Svatí z kalendáře

sv. Martina   30. leden
postavení: panna a mučednice
patron: města Říma

Pocházela z bohaté římské rodiny. Některé životopisy uvádí, že v mládí osiřela a pak své srdce zasvětila Ježíši, kterého milovala a toužila se mu podobat. V rozjímání si prý často představovala jeho tvář *lidmiuráženou* a poplivanou. Připomínala si lásku, která z ní vyzářovala během veřejného působení i v době utrpení. Toužila být vnímavou Kristovou učednicí. Vynikala křesťanskými ctnostmi a stala se jáhenkou.

Zbožnost Martiny a její štědrost k chudým se stala známou a proto byla předvedena před tribunál císaře Alexandra Severa. Ten se považoval za tolerantního ke křesťanství pro svůj postoj ke všem zajímavostem, mezi něž zahrnul i Krista, tím ho však jen zařadil mezi božstva, uctívaná císařskou rodinou. Císařův přítel a rádce, v té době pracoval na sbírce dosavadních císařských rozkazů, zaměřených proti křesťanům a připravoval materiály k obžalobám i návody na stíhání křesťanů jako zločinců. Pokyny, které připravil, zřejmě nebyly za císaře Alexandra všeobecně prováděné, avšak pohané si tehdy vysvětlovali zázračnou Boží pomoc křesťanům jako čarodějnictví a v případě Martiny šlo o tu, která ubližovala jejich bohům. Snad to byl hlavní motiv mučení Martiny, ač i nakládání se zděděným majetkem ve prospěch chudých mohlo vzbuzovat nekalou motivaci, pro kterou byla předvedena.

Po Martině bylo požadováno, aby prokázala stejnou úctu dalším božstvům císaře. Ale její touhou bylo dát poznat rozdíl mezi oněmi vytvořenými božstvy a pravým Bohem. Odmítala postoj tolerance tam, kde nebyl přijatelný a odmítala ho z lásky k Bohu i k lidem. Autoři, popisující mučednictví Martiny, uváděli hrůzná utrpení, ze kterých vždy vycházela bez úhony. Martina prošla utrpením bez úhony na své duši. To je nejdůležitější i v dnešní době. Umožňuje to věrnost v lásce k Bohu. Martina čerpala sílu v myšlence na spojení s milujícím Kristem, na jeho tvář. Chtěla vydávat svědectví, že jen Kristus je pravý Bůh. Byla prý předvedena před sochu Apola, protože po ní chtěli, aby i jeho uznala za Boha. Výsledkem však bylo zničení sochy, možná zemětřesení, kterému padl za oběť i chrám, v němž byli jeho kněží. Podobný div je uváděn i se sochou Artemidy. Nevedlo to však k obrácení pronásledovatelů

a jejich srdce zůstala zatvrzelá. Martina jakoby se stala předmětem pomsty cititelů božstev, vytvořených z prachu a písku. Nakonec ji sťali mečem a docílili jen toho, že ji navěky spojili s jejím živým a milujícím Bohem.

Spolehlivých dějinných zpráv a důkazů o sv. Martině je poskrovnu. Nejstarší práva o ní, uznaná za hodnověrnou, pochází z VII. století. Rozhodující je skutečnost, že sv. Martině zasvětil papež Donus baziliku na římském fóru, což uvádí i nové martyrologium.

Svátek sv. Martyiny mučednice byl slaven již v VIII. století. Její relikvie prý byly objeveny 25. 10. 1634 v kryptě blízko mamertinského vězení na římském fóru při uskutečňování projektu papeže Urbana VIII.

Modlitba

Bože, pomáhej nám, ať následujeme zářný příklad statečnosti a čistoty svaté Martyiny, jejíž výroční památku si s radostí připomínáme. Dej nám sílu stát vždy na Tvé straně a dobře rozeznávat správnou volbu pro své jednání. Prosíme o to pro zásluhy svaté Martyiny a skrze Tvého Syna Ježíše Krista, jenž s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Duchovní injekce

Co míní embrya o následujícím životě?

V břiše těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich byl malý věřící, druhé malý pochybovač a třetí malý skeptik.

Malý pochybovač se zeptal: „Věříte vlastně v život po porodu?“ Malý věřící: „Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život tady tu je jenom proto, abychom rostli a připravili se na život po porodu, abychom byla dost silní na to, co nás čeká.“ Malý skeptik: „To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by mel vlastně takový život vůbec vypadat?“ Malý věřící: „Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že dokonce budeme jíst ústy a běhat a...“ Malý skeptik na to: „To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď.“ Malý věřící: „Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme tady zvyklí.“ Malý skeptik: „Vždyť se ještě nikdy nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu.“ Malý věřící: „Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat. Ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará.“ Malý skeptik: „Máma?!? Ty věříš na mámu? A kde má jako být?“ Malý věřící: „Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat.“ Malý skeptik: „To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat.“ Malý věřící: „Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá. Nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!“

www.vira.cz

Ze světa:

Guardini: Byl zahájen proces blahorečení

Procesy blahorečení Romana Guardiniho a bojovníka proti nacismu Fritze Michaela Gerlicha mají být zahájeny 16. prosince. Oba procesy mají oficiálně začít slavnostní bohoslužbou v mnichovské katedrále, jak oznámilo arcibiskupství Mnichov a Freising. Arcidiecéze ohlašovala započetí procesů již v létě.

Teolog Romano Guardini (1885-1968) je považován za jednoho z nejvýznamnějších filozofů náboženství 20. století. Navíc byl důležitým protagonistou liturgického hnutí, které zahájilo liturgickou reformu Druhého vatikánského koncilu. Samotného koncilu se však Guardini neúčastnil. Učil mimo jiné v Berlíně, Tübingen a Mnichově, kde byl spoluzakladatelem bavorské Katolické akademie.

Fritz Michael Gerlich (1883-1934) byl 30. června 1934 jako odbojář zavražděn v koncentračním táboře Dachau. Již v roce 1931 se tento publicista vyjadřoval jasně proti národním socialistům. Krátce po takzvaném uchopení moci byl na příkaz Hitlera v březnu 1933 uvězněn. V letech 1920-1928 byl Gerlich šéfredaktorem listu „Münchener Neuesten Nachrichten“, předchůdce „Süddeutsche Zeitung“. Od roku 1930 vydával protestní časopis „Der gerade Weg“ (Správná cesta). Gerlichovo blahorečení by se mělo zakládat na uznání jeho mučednictví.

www.rcmonitor.cz

Cítát měsíce

Raduj se v Pánu, vždyť Bůh tě má rád.

sv. Pavel od Kříže

Slovníček

Katechumenát

- období přípravy [katechumena](#) na přijetí [svátosti křtu](#), během které je katechumen vyučován v základech křesťanské víry a uváděn do praktického křesťanského života. V prvních staletích křesťanství trval katechumenát i několik let, v současnosti je to zpravidla maximálně 1 rok.

převzato z www.revue.theofil.cz

Připravili Animátoři farnosti Újezd a Horní Lhota

10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů

5. Křížové výpravy do Svaté země

Mnozí se domnívají, že za křížáky a jejich hnutí je třeba se jen stydět a omlouvat. Takový postoj dnes platí za „politicky korektní“. Neuvědomují si, že křížové výpravy, mimo jiné, zastavily na několik staletí invazi islámu do Evropy. Že šlo o obrannou válku, i když byla vedena na území nepřítele – přesněji na území, které předtím

nepřítel dobyl. Představu o křížových výpravách, o jejich průběhu a o úloze Církve při jejich organizaci máme především z filmů. Ale chceme-li poznat pravdu, je třeba studovat dobové historické dokumenty. A především zasadit celé křížácké hnutí do širší souvislosti dějin.

„Vést válku ve jménu Boha je zvrácenost,“ slyšíme často. S tím nezbyvá než souhlasit. Ale i křesťané mají právo se bránit. „Svatá válka“ – „džihád“ – , jak asi většina lidí ví, není termín původem křesťanský, ale pochází z islámu. I když nepatří mezi pět základních povinností muslima (vyznání víry v Boha a Mohameda, modlitba pětkrát denně, almužna, půst, pouť do Mekky), má džihád v islámu klíčový význam; takzvaná Hanbalovská právní škola ho dokonce klade naroveň předcházejícím pěti základním pilířům. Slovo „džihád“ se vyskytuje v Koránu celkem 41krát. Má dvojitý význam. Zejména ve starších částech Koránu znamená vnitřní duchovní boj. Pak ale prorok Mohamed v roce 627 dobyl město Mekku a dal jeho obyvatelům na výběr: přidat se k němu a žít, nebo vzdorovat a zemřít. Od té chvíle dostává „džihád“ nový význam: vnější boj – válka, kterou se islám a jeho panství šíří. Samo slovo islám znamená „*poddání se*“, „*podrobení se*“... V Koránu čteme: „*Bojujte proti těm, kdož nevěří v Boha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Bůh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma (tj. křesťané a židé – pozn. redakce), dokud nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.*“ (9. súra, 29. verš – překlad I. A. Hrbka, tradičně používaný i českými muslimy) A Mohamed sám se těmito slovy řídil. Zaútočil na jižní hranici byzantské říše a dobyl město Akaba. Další vedení „svaté války“ ale raději přenechal svým příznivcům. Sám se stáhl do soukromí a věnoval se svým devíti manželkám, z nichž nejoblíbenější byla Aiša, se kterou se oženil, když měla sedm let... Když Mohamed v roce 632 zemřel, pokračovali jeho stoupenci ve svaté válce a do roku 700, tedy za pouhých sedm desetiletí, zaujímal svět islám Egypt a celou severní Afriku, Palestinu, Sýrii... Všechny tyto země byly předtím převážně křesťanské – a křesťanskými se nestaly proto, že by je křesťané násilím dobyli, ale proto, že jejich obyvatele postupně pro křesťanskou víru získali. V roce 711 se hrozivá vlna islámu přelila přes Gibraltar do Evropy. Za jediný rok zaplavila celé dnešní Španělsko a Portugalsko. Kdyby je v roce 732 na území dnešní Francie nezastavil Karel Martel, dědeček císaře Karla Velikého, zaplavili by mohamedáni pravděpodobně i Francii a v ohrožení by se ocitl i zbytek západní Evropy... Velká část území dnešního Španělska a Portugalska však zůstala pod nadvládou islámu a z Iberského poloostrova byli muslimové zcela vyhnáni až za víc než sedm set let – na konci 15. století. V době těsně před začátkem první křížové výpravy se islám k Evropě hrozivě blížil i od východu: Seldžukové – předchůdci dnešních Turků – dobyli Niceu, která leží necelých sto kilometrů od Konstantinopole (dnešního Istanbulu), hlavního města byzantské říše. A pokud by pokračovali dál, překročili Bospor a dobyli Konstantinopol, byli by již na evropské půdě i z východu! Byzantské říši hrozila katastrofa a Evropě obrovské nebezpečí. Ve chvíli nejvyšší nouze přemohl pravoslavný byzantský císař Alexios I. Komnénos pýchu, a i když se jeho předchůdci se západními křesťany v roce 1054 po takzvaném „Velkém schizmatu“ rozešli ve zlém, požádal papeže Urbana II. o pomoc. Bylo to na začátku roku 1095. Nejdříve zastavit invazi islámu, pak osvobodit Jeruzalém

Kronikář Bernold von St. Blasien (také Bernold von Konstanz čili Bernold z Kostnice

– pozn. red.) zapsal důležitou část poselství, kterým se byzantský císař obrátil na papeže Urbana II.: „*Císař z Konstantinopole naléhavě prosí pána papeže a všechny křesťanské věřící, aby mu poskytli pomoc proti pohanům na obranu svaté Církve, kterou pohané v těchto krajích již téměř zničili, protože už zabrali kraje až po hradby Konstantinopole.*“ Aby zvýšil šanci na kladnou odpověď, nabídl císař Alexios I. Komnénos papeži a západním křesťanům i další cíl: osvobození Jeruzaléma. O tom svědčí byzantský historik Theodoros Skutariotes: „... *považoval to za Boží dar, že tento lid (západní křesťané) pokládá za nesnesitelnou vládu Peršanů (tj. Seldžuků) nad Jeruzalémem a životodárným hrobem našeho Spasitele Ježíše Krista – a viděl to jako výhodu.*“ Když poslové byzantského císaře dorazili do Itálie, konal papež právě synodu v Piacenze. Účastníci synody byli svědky toho, jak vyslanci dramaticky a barvitě líčili drsný úděl křesťanů na východě. Poslové nijak nepřeháněli. Situace křesťanů nejen v Jeruzalémě se opravdu velmi zhoršila...

Když jeden z Mohamedových nástupců, kalif Umar, dobyl v roce 638 Jeruzalém, zaručil písemně tamějším křesťanům „... *absolutní bezpečnost pro vaše životy, vaše vlastnictví a vaše kostely.*“ Křesťané museli pouze platit tzv. náboženskou daň, která dle historika Michaela Hesemanna byla nižší než daně, které museli předtím obyvatelé Jeruzaléma odvádět byzantskému císaři do Konstantinopole. Pokojná koexistence křesťanů a muslimů fungovala v prvních staletích dobře i na dalších místech, kterých se vyznavači islámu zmocnili. I když už předtím se situace křesťanů zhoršila, vše se změnilo především s nástupem kalifů z fátimovské dynastie. Fátimovci pocházeli z Maroka a svůj původ odvozovali od Mohamedovy dcery Fátimy. Postupně získali vládu nad Egyptem, Sýrií i Palestinou. V roce 979 dobyli Jeruzalém, Chrám Božího hrobu byl vypálen, jeho kopule se zřítily a jeruzalémský patriarcha uhořel. Teprve za pět let mohl být chrám alespoň trochu obnoven. Když kalif Abú Alí al-Mansúr al-Hákím (996–1021) napadl byzantskou říši a byl odražen, začal se mstít na křesťanech, kteří žili v jeho říši: byla zakázána veřejná procesí, křesťané byli vyhozeni z veřejných funkcí nebo nuceni k přestupu na islám. Za deset let bylo zabaveno nebo vyplněno 30 000 kostelů. V roce 1009 dal téměř srovnat se zemí i Chrám Božího hrobu. Křesťany v Evropě zachvátilo zděšení, když se o tom dozvěděli. A přicházely další zprávy: v roce 1056 bylo 300 křesťanů vypovězeno z Jeruzaléma, evropským poutníkům byl zakázán přístup, poutníci byli ohrožováni a ponižováni... Z garancí kalifa Umara se stal bezcenný cár pergamentu. Jestliže se vžijeme do atmosféry doby a známe události, které předcházely, porozumíme také, proč nikdo nepochyboval, že jde o správnou věc, když poslové z Byzance žádali o pomoc nejen pro Konstantinopol, ale i pro Jeruzalém.

Historik Michael Hesemann shrnuje situaci v roce 1095, když k papeži dorazilo poselstvo z Byzance s prosbou o pomoc, takto:

1) Muslimové porušili dohody, došlo k masovému ničení kostelů – zejména Chrámu Božího hrobu. Křesťané byli terorizováni. Budoucnost křesťanů na posvátných místech v Palestině byla velmi ohrožena.

2) Bratrská křesťanská země Byzance byla v krajně vážné situaci a prosila naléhavě o pomoc. Nebezpečí ze strany Seldžuků bylo takové, že jakékoliv otálení by mělo stejný účinek jako odmítnutí pomoci.

3) Nešlo o žádný „imperialismus“, „kolonialismus“ nebo nucené obracení muslimů na křesťanství, ale o přežití křesťanů na východě a o bezpečí pro poutníky putující do Jeruzaléma ze západu.

Byly jiné možnosti? Ano. Byla tu ještě jiná možnost, než jakou tehdy zvolil papež Urban II.: Nedělat nic... Říci: „Je to daleko od nás – nás se to netýká...“ Profesor Egon Flaig z univerzity v Greifswaldu napsal: „*Urban II. viděl věci správně. Pokud by Konstantinopol padla již v roce 1100, pak by se obrovská vojenská síla tureckého vojska přivalila do střední Evropy o čtyři sta let dříve. Rozmanitost evropské kultury by pravděpodobně nikdy nevznikla: žádné svobodné městské ústavy, žádné debaty o ústavách, žádné katedrály, žádná renesance, žádný rozmach vědy: neboť v prostoru islámu vymizelo svobodné – řecké – myšlení právě v té době. Výrok Jacoba Burckhardta: ‚Je štěstí, že se Evropa jako celek ubránila islámu,‘ znamená, že křížákům bychom měli být podobně vědění jako Řekům, kteří kdysi odrazili nápor Peršanů.*“ (Frankfurter Allgemeiner, 16. 9. 2006)

Účinkem tažení křížáckých vojsk, která prošla na cestě do Jeruzaléma Malou Asií a Sýrií, nebylo jen vytlačení politické moci islámu ze stovek kilometrů území na východ od Konstantinopole – z území, která předtím islám dobyl. Tento efekt trval jen několik desetiletí. Ještě důležitější bylo to, že se útoku islámu od východu podařilo vzít sílu. A tento účinek trval nejméně tři století. Historik Michael Hesemann dodává, že různé excesy, ke kterým při křížových výpravách došlo (tažení lůzy – takzvaná lidová křížová výprava; křížová výprava dětí, organizovaná několika blouznivci; pogromy na Židy, proti kterým se marně snažili Židy bránit biskupové ze Speyeru, Wormsu, Mainzu, Trieru a Kolína nad Rýnem; dobytí a ničení Konstantinopole při čtvrté křížové výpravě, které velmi rozhořčilo papeže Inocence III., když se o něm dozvěděl, a další privátní iniciativy, s jejichž organizací neměla Církev nic společného a které samotné papeže naplňovaly zděšením), tvoří samostatnou kapitolu a není možné je směřovat s celkovým záměrem křížáckého hnutí. Účastníci křížového tažení bývají často obviňováni z touhy po majetku. Říká se, že účast na křížovém tažení byla pro mladší šlechtické syny, kteří by jinak doma nezdědili žádné pozemky, příležitostí získat půdu a moc ve Svaté zemi. Opak je ale pravdou. V dekretu církevního sněmu v Clermontu, na kterém papež Urban II. první křížovou výpravu vyhlásil, se jasně říká: „*Jen tomu, kdo se zúčastní ze zbožnosti a z touhy osvobodit Boží Církev, a ne tomu, kdo je veden touhou dosáhnout slávy a peněz, bude cesta započítána jako pokání za všechny hříchy.*“ Závěti křížáků sepsané před odchodem na první křížovou výpravu působivě ukazují, že tito lidé se rozhodli tak jako apoštolové „*všechno opustit a následovat Krista*“ (srov. Mt 19,27). Faktem také je, že hlavní vůdcové první křížové výpravy Gottfried z Bouillonu, Robert z Normandie, Bohemund z Tarentu, Raimund IV. z Toulouse, Balduin z Boulogne a Robert z Flander byli všichni s výjimkou Balduina prvorození synové, dědici významných vévodství a hrabství. Měli tedy v Evropě „své jisté“. Nešlo o nějaké druhorozené syny, kteří nic nezdědí, a proto si potřebují získávat majetek a pozemky v dalekých zemích. Když měl být Gottfried z Bouillonu v dobytém Jeruzalémě korunován na krále, odmítl to se slovy, že se nesluší, aby nosil zlatou korunu ve městě, kde Ježíš Kristus nosil korunu z trní. Místo titulu krále přijal titul „ochránce Svatého hrobu“ (advocatus sancti sepulchri).

Stinné stránky

Jednou z nejsmutnějších událostí první křížové výpravy byl průběh dobytí Jeruzaléma 15. července 1099. Zprávy kronikářů jsou však evidentně nadsazené: krev zabitých nemohla sahat až po kotníky, jak píše křesťanský kronikář Fulcher z Chartres (*Historia Hierosolymitana* I,27). Stejně tak nemohlo být 70 000 tisíc obětí (jak napsal muslim Ibn al-Jawzi; *čti al-Džauzi*), nebo dokonce 100 000 (jak napsal Ibn Taghribirdi), když Jeruzalém měl v té době nanejvýš 10 000 obyvatel.

I zprávám o vyvraždění všech Židů v Jeruzalémě protičeří zápisy v archivu synagogy v Káhiře – hovoří o mnoha Židech, kteří se po dobytí Jeruzaléma přestěhovali do Káhiry. Přesto však to, co se po dobytí města dělo, bylo opravdu hrozné. Omluvou není ani to, co křížáci prožili a vytrpěli během pěti měsíců svého tažení, ani to, že středověk byl prostě velmi drsný a podobné scény se děly po dobytí měst běžně. Ani novověká praxe zacházení s poraženými a s válečnými zajatci není zcela dokonalá, ale za dosažený pokrok vděčíme staletím, jež následovala po křížáckých výpravách, po která křesťanství dále formovalo západní kulturu – způsob, jakým dnes věci vidíme a hodnotíme, není něčím samozřejmým a vděčíme za něj právě křesťanství! Pro srovnání: když sultán Saladin o devadesát let později v bitvě u Hattínu roku 1187 rozdrtil křížácké vojsko, „s úsměvem ve tváři“ pozoroval, jak jsou všichni křížáci, kteří boj přežili, s’ati, jak o tom svědčí muslimský kronikář Imad ad-Din. Panství křížáků bývá v literatuře a filmech neprávem popisováno jako drancování, krutovláda a útlak muslimských obyvatel. Během téměř sta let došlo jistě i k řadě nespravedlností... Papež Jan Pavel II. se za ně jménem celé katolické církve muslimům omluvil. Ale arabský cestovatel a zeměpisec Ibn Jubayr (český překpis jeho jména je Džubair), který na své pouti do Mekky procházel i územími ovládanými křížáky, popisuje ve své knize *Cesty Ibn Jubayra život muslimů pod vládou křížáků* zcela odlišně: *„Mijeli jsme zemědělské statky, kde se muslimům žije pod Franky velmi dobře – Alláh at’ nás chrání od takového pokušení!...Mnozí muslimové jsou v pokušení se zde usadit, když vidí velmi těžké podmínky, ve kterých žijí jejich bratři na územích pod muslimskou vládou. Neboť muslimové žijící na území pod muslimskou vládou mají stále důvod si stěžovat na nespravedlnost ze strany svých pánů a souvěrců, kdežto tito nemohu než chválit vládu Franků (tedy křížáků), na jejichž spravedlnost se mohou vždy spolehnout.“* Je to velmi překvapivé svědectví z pera muslima – očitého svědka z té doby, jak láková byla pro mnohé muslimy možnost usídlit se pod „nadvládou křížáků“. Nabourává mnohá, dodnes opakovaná tendenční klišé o chování křížáků na jimi spravovaných územích.

Nemůžeme události ze začátku druhého tisíciletí soudit podle našich měřítek ze začátku tisíciletí třetího. Jak ukazuje hodnocení současníka – muslima, který dobře znal situaci na obou stranách –, může to být velmi zavádějící. Jednání křížáků, které bychom dnes považovali za tvrdé a nepřijatelné, bylo často ve srovnání se standardy tehdejšího světa značným pokrokem k lepšímu. Dokonce takovým pokrokem, že pro muslimy představovalo pokušení, aby se usazovali na území ovládaném křížáky. A znovu si připomeňme, že za pokrok v chápání mnohých věcí vděčíme z velké části dalším staletím, po která katolická církev dále formovala evropskou kulturu a myšlení.

Dle knihy: Dějiny, jak je možná neznáte - připravil Vojtěch Chupík

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota.

*Náboženské poměry dle zaznamenání P. Josefa Černého, faráře v Horní Lhotě
v letech 1942 – 1949*

Následně v průběhu roku 1949 se připravovaly zákony, které měly s definitivní platností zakotvit podřízenost církvi vůči státu – mělo být legalizováno vše, čeho se stát na církvích dosud dopouštěl mimo či protizákonně. Zákonem č. 217/1949 Sb., se zřizoval Státní úřad pro věci církevní, zákonem č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církvi a náboženských společností státem, byl kodifikován podřízený vztah církve vůči státu. Tento zákon upravil dvě hlavní oblasti: a) působení duchovních všech církvi bezpodmínečně navázal na státní souhlas; b) převzal na sebe veškeré hospodářské závazky spojením s činností církvi – platy duchovních, opravy budov, samotný výkon kultu.

Již před kodifikací těchto tzv. „církevních zákonů“ vystoupili 15.6.1949 biskupové s pastýřským listem, který vešel do dějin pod názvem „*Hlas biskupů a ordinářů v hodině velké zkoušky*“, v němž reagovali na situaci, kdy se režimu téměř podařilo církev vytlačit z veřejného prostoru za zdi kostelů. Byl zrušen veškerý náboženský tisk, katolické knihy podrobovány předběžné státní cenзуře, téměř všechny církevní školy byly zrušeny, atd.

První ze strategií státu, jak vyřadit ze „hry“ biskupy a tedy i Vatikán, se stalo ustanovení „*hnutí pokrokových katolíků*“ – tzv. *Katolická akce*. Biskupové reagovali okamžitě vydáním pastýřského listu a v Římě 20.6.1949 Nejvyšší Posvátná kongregace svatého Oficia vydala dekret, kterým se odsuzuje rozkolnická „*Katolická akce*“ v Československu. Ještě závažnější exkomunikační dekret byl vydán v Římě 1.7.1949 – Dekret Posvátné kongregace svatého Oficia, jímž se odstraňují pochybnosti o těch, kteří vstoupili do komunistických stran nebo podporují jejich činnost. V něm je konstatováno v čl. Ad1) *Komunismus je totiž materialistický a protikřesťanský; a komunističtí vůdcové, třebaže mnohdy tvrdí, že nepotlačují náboženství, přesto ve skutečnosti ukazují, že jsou jak učení, tak skutky nepřáteli Boha, pravého náboženství a Kristovy církve.* (Kat.círk. v ČSL 1945-1989). Silné pnutí mezi státem a církvi mělo své důsledky i ve zdejší farnosti, jak je patrné z následného zápisu.

Farní kronika – LP 1949 – pokračování - Tento rok se vyznačuje vrcholným bojem mezi Církvi a státem. Projevilo se to častým čtením pastýřských listů (společnými) všech biskupů čsl., ve kterých biskupové hájili svá práva a vysvětlovali věřícím svůj postup. Věřící ba i nevěřící naší farnosti se postavili jako všude jinde houfně na stranu biskupů. Nevěřící ne pro víru, ale pro své obhájení majetkových zájmů, které se stavěly v cestu vládě. Všichni pak, jak věřící tak nevěřící také z důvodů vlastenectví.

Tento rok se též vyznačuje častými „návštěvami úředníků“ Okresního národního výboru (ONV) na faráích a „pozvánkami“ farářů na ONV. Počátkem tohoto roku byla celá farnost hornolhotská vyňata z okresu Gottwaldov a přidělena nově zřízenému okresu Valašské Klobouky. Tak se někdy koncem června nebo začátkem července octl farář hornolhotský ve svém prvním kněžském působišti jako „obžalovaný“ pro čtení

pastýřských listů před okresním tribunálem. Líčení (hádka) trvala skoro tři hodiny. Zakrátko došel mu výměr na 3.000 pokuty nebo šest dní „sedět“. Můj rekurs byl zamítnut a místo šesti dostal jsem sedm dní! Amnestie koncem roku zahladila mou „vinu“.

Totoho roku nastaly změny v představených jak v Horní Lhotě tak v nehradicích. V Horní Lhotě místo Fr.Gavendy stal se předsedou nár. výboru Jind.Mottl a v Sehradicích místo Josefa Masaře, o kterém již byla řeč, Karel Šenovský. Přičinil se o postavení „kulturního domu“, ale jistě si vzpomněl na slova: „Tak svět odplácí!“ V neděli před sv. Annou 25/7 slavili hasiči v Sehradicích 50. jubileum sboru. Tehdy byl ještě p. Masař ve slávě. Tam jsem četl do mikrofonu pastýřský list, který teprve mnoha věřícím otevřel oči a dotkl se jejich svědomí. Byli přítomni hasiči i ostatní z celého okolí. Polní mše sv. a celá slavnost se konala na zahradě p. Zmeškala. Při všech těchto dějích, o kterých (dej Bůh a brzy!) číst bude, jak věřím, sladko, ale které prožívat je bolno a trpko, nezapomněli jsme na nutné doplnění zařízení v kostele. Již loni jsem zadal pořízení nových lavic p. Hlavičkovi v Loučce. Pan správce velkostatku, patrně zástupce, neměl dřevo, a tak je poskytl p. Martinec, majitel pily v Dolní Lhotě. Poskytl je ze zásoby, která mu zůstala po znárodnění a pozdějším zastavení podniku. Lavice jsou podle návrhu zmíněného mistra Ondráčka z Pelhřimova. Přivezeny byly právě před svátky velikonočními. Je jich deset a s lakováním stály něco přes 20.000 Kčs. Někteří farníci, zvyklí sedět, projeví trochu nevoli, když nyní musí stát, ale již se s tím smířili. Týmž způsobem byla pořízena i kazatelna. Bez čalounění a bez uměleckých reliéfů, které jsou teprve zadány, stála 6.150 Kčs. Zpovědnice byla přemístěna z evang. strany u schodků na epištolní stranu do výklenku. Byly provedeny nátěry oltáře i stupňů, rámu sv. Diviše, bednění na kůru a všech dveří. Oltář byl též pozlacen i s ozdobami na rámu oltářního obrazu. Nátěry i pozlacení provedl p. Plášek ze Sehradic. Nátěry jsou zdařilé, ne tak práce pozlacovačské. Odborně je provést bude asi úkolem mého nástupce. Zlomkové potřebné zlato věnovali farníci, výměnu pak za zlato lístkové zprostředkovalo s pražskou firmou chrámové družstvo z Pelhřimova. Zvláštní krásy a románské prostoty dodaly našemu kostelu kamenické práce. Spočívaly v očištění od nátěrů olejového nebo omítky a oklepávání kamenných pilířů, jež drží kůr a pak portálů v „žebračce“ a sakristii. Tyto práce provedl zdarma p. Šimon a p. Rak, oba ze Sehradic. Ještě na ně čekají portály venkovní a křtitelnice. Bůh jim žehnej!

Pro letošní rok je ještě příznačná akce „aby se farář podřídil vůli nás věřících“. Tato akce se konala ve farnosti v červnu. Kdo zná osobně ty, kdo ji podepsali, musí rozlišovat mezi věřícími a „věřícími“. Výsledek akce v Horní Lhotě došel duch. správci poštou a doporučeně. Jména podepsaných jsou přibita na pranýř na poslední stránce této knihy, pro věčnou paměť a hanbu.

Z Dolní Lhoty a ze Sehradic nedošlo nic, ačkoliv tam probíhala akce na rozkaz z vrchu dvakrát. Podle sdělení sehradských farníků ji podepsalo poprvé sedm osob. Jejich jména jsou připojena k farníkům z Horní Lhoty

*Vladimír Měřinský
(Pokračování příště)*

MYŠLENKY NA MĚSÍC LEDEN

NOTKER WOLF

DOPŘEJ SI ČAS – JE TO TVŮJ ŽIVOT!

Vydalo nakladatelství Paulínky 2011

1. Kdo je v takové časové tísní, že nemůže povolit svému srdci plakat, ten je na tom špatně. A kdo se už nedoveče zasmát od srdce, je ztracen.
2. Ježíšův základní pocti je radost ze života. Tato radost pocházející od Boha je možností, jak Boha poznat.
3. Čas je cenný, protože je ohraničený.
4. Životní čas stejně jako náš život se nedá koupit, je to totiž dar.
5. Kdo by chtěl čas ušetřit a být stále hektický a aktivní, ten ho možná ztratí.
6. Co pomůže běh, když není člověk na správné cestě?
7. Radost ze života spočívá v tom, že přijmeme život takový, jaký je.
8. Pokud si nedopřeji čas, pak můj život za nic nestojí.
9. Křesťanství potřebuje více morálky a méně moralizování. Křesťané by měli vypadat radostněji.
10. Kdo se otevře radosti, kdo si jí dopřeje, kdo jí poskytne ve svém životě prostor a čas, toho srdce se rozšíří.
11. Když věřím, že jsem přijímán a milován takový, jaký jsem, nepotřebuji se křečovitě snažit nalézt sebe sama, abych se dokázal přijmout.
12. Jsi na světě proto, abys miloval život.
13. Nic na této zemi nemá věčnou hodnotu. Využívej čas, na ničem pozemském nelpi.
14. Práce je kouskem smyslu mého života: abych viděl, že jsem potřebný a užitečný také pro druhé.
15. Je neuvěřitelně krásné mít pro druhé čas a být tu pro ně.
16. Aby si člověk udržel rovnováhu, musí se vždycky znovu ukotvit.
17. Jen pokud člověk vyzáhuje klid, je pro druhé dobrodiním.
18. Čas věnovaný Bohu se stává darem pro mě.
19. Neúnavná lačnost po životě, která dnes žene lidi, končí v pustině ztraceného života.
20. Kdo má strach z toho zabývat se sebou samým, z tohoto vnímání sebe, ten se pokouší „rozptýlit“. Málokdo se umí sám zastavit.
21. Člověk nesmí být někde jinde, když je spolu s někým.
22. Existuje pravý čas pro každé dění a pro každé činění. Umění spočívá jednoduše v tom, že postřehneme, co je kdy a pro koho to pravé.
23. Protože má s námi Bůh trpělivost, nemáme být ani my příliš ukvapení, když jde o to vyžadovat od druhých hned to nejlepší.
24. Když si půjdeš večer lehnout, nech všechny své starosti před dveřmi své ložnice.
25. Ten, kdo se upíná jen na zítřek, ztratí dnešek.
26. Hodnota mého životního času musí spočívat v tom, že v čase, kdy tu jsem, mohu udělat něco pro druhé, co bude dál působit.

27. Lenost je nepřítelem duše.
28. Buď dobrý ke svému tělu, aby měla duše chuť v něm přebývat.
29. Čím je bohatší vnitřní svět člověka, tím lépe je chráněn před manipulací.
30. Cesta ke štěstí vede vždy také přes odřeknutí se něčeho a vytrvalost.
31. Můj život leží v Božích rukou. A protože můj život leží v jeho, a ne v mých rukou, mohu zůstat klidným.

*Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.*

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Ve dnech 18. – 25. ledna 2018 se budou křesťané z různých církví společně modlit za jednotu. Mottem týdne budou slova, která zpívali Izraelité po vysvobození z otroctví: ***Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle*** (Ex 15,6). Texty je možné použít při ekumenických bohoslužbách, vlastní liturgii, studiu Bible nebo v soukromé modlitbě.

Letošní texty pro týden modliteb za jednotu křesťanů připravili věřící z Karibiku. Právě oni zakusili zrušení otroctví a vnímali je jako čin, jímž Bůh přinesl svobodu. I v současnosti podle autorů hrozí, že „*problémy dnešní doby znovu zotročí lidské bytosti, stvořené k Božímu obrazu a podle Boží podoby, a znovu ohrozí jejich důstojnost. Lidská důstojnost je sice nezczitelná,*

často ji ale zatemňuje jak osobní hřích, tak zlo obsažené v hříšných společenských strukturách.“

Texty obsahují návrh ekumenické bohoslužby a pasáže z Bible, modlitby a úvahy pro 8 dní. Jednotlivé části je možné také včlenit do vlastních bohoslužeb církví, využít při studiu Bible nebo v soukromé modlitbě.

„Týden modliteb za jednotu křesťanů nabízí několik příležitostí. Jednak – společně se modlit. Co může být silnějším výrazem víry a naděje, než společná modlitba těch, jejichž víra je společná, přestože se někdy ubírá různými cestami?“ píše v předmluvě předseda Ekumenické rady církví Daniel Ženatý a delegát České biskupské konference pro ekumenismus František Radkovský. *„Smíme také vydávat svědectví pro lidi mimo církev, že toho jsme schopni, a že tak činíme rádi. Že nejsme do sebe zahledění, naopak, že v úctě a respektu přijímáme jedni druhé.“*

Převzato z www.cirkev.cz

V církvi jsou stále rozséváči rozepří, kteří rozdělují a ničí

Dosáhnout jednoty je jednou z nejtěžších věcí

Ježíš se modlí za jednotu křesťanů (J 17,20-23). V církvi jsou ale stále rozséváči rozepří, kteří rozdělují a ničí. Jednota křesťanských společenství, křesťanských rodin je svědectvím toho, že Otec poslal Ježíše. A dosáhnout jednoty v nějaké křesťanské komunitě, farnosti, biskupství, nějaké instituci a křesťanské rodině je snad jednou z nejtěžších věcí. Naše dějiny, dějiny církve nás často zahanbují. Vedli jsme války proti svým bratřím! Pomysleme na jednu takovou, na třicetiletou válku. Tam, kde spolu křesťané válčí, chybí svědectví.

Musíme prosit Pána o hojné odpuštění za tyto dějiny. Dějiny mnoha rozdělení, a to nejenom minulých. Také dnešních! Svět vidí, že jsme rozdělení, a říká: „*At' se dohodnou oni, potom uvidíme... Ježíš, že vstal z mrtvých a žije v nich? To že jsou jeho učedníci, když se nedohodnou?*“

Je pohodlnější očerňovat a pomlouvat

Ďáblou závistí vstoupil na svět hřích. V křesťanských obcích se téměř běžně vyskytuje sobectví, závist a rozdělení, což vede ke vzájemnému očerňování. Rozdělení vznikají jazykem, ze závisti, žárlivosti a také uzavíráním se. Jazyk je schopen zničit rodinu, obec i společnost, rozsévat nenávist a války. Místo aby se hledalo vysvětlení, je pohodlnější očerňovat a ničit pověst druhého. Ten kdo očerňuje, ničí, kazí pověst, ničí život.

Prosme o každodenní jednotu v našem okolí

Ježíš se modlil za nás, za naše komunity, farnosti a diecéze: *At' jsou jedno.* Prosme Pána o milost, protože ďábel a hřích mají obrovskou sílu a neustále nás tlačí, abychom byli nejednotní. Kéž nám Bůh daruje milost a dar Ducha svatého! Dar působící harmonii, vždyť On je harmonií a slávou našich komunit. *At' nám daruje pokoj spolu s jednotou.*

Prosme o velkou milost jednoty pro všechny křesťany i o tu malou každodenní milost pro naše komunity a naše rodiny.

Z kázání papeže Františka

... Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. (srov. Bible J 17,20-23)

Převzato z [webu České sekce Radio Vaticana](#)

Pořad bohoslužeb v lednu - farnost Újezd

1. ledna: Pondělí Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky	AL SV AM ČR
2. ledna: Úterý Sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského	17.00 Dr.:		
3. ledna: Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:		RZ
4. ledna: Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Jana a Marii Pavelkovy, jejich rodiče, zetě Františka a Josefa, celou + rodinu a dary Ducha svatého pro živé rodiny	
5. ledna: Pátek Ferie <i>První pátek v lednu</i>	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Vladimíra Čecha a ochranu pro rodinu Za Bohuslava a Ludmilu Šustkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	AM
6. ledna: Sobota Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 10.00 Dr.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Vlčkovu a Pavelkovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Boženu Demlovu, + manžela a duše v očištění	KA SV
7. ledna : Neděle Svátek Křtu Páně Konec doby vánoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Fojtů, Častulíkovy, dceru, 2 syny, zetě a za duše v očištění, Boží požehnání a dar zdraví pro živé rodiny Za + Otílii Roubalíkovou k jejím nedožitým 90. narozeninám, manžela Františka a celou živou rodinu Řehákovu a Roubalíkovu Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za zemřelého Josefa Trčku k jeho nedožitým 90. narozeninám, za + manželku Ludmilu a za Boží požehnání pro živou rodinu	KA SV RZ SJ
8. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + rodinu Václavíkovu, Struškovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	SJ
9. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Hübnerovu, Andrysovu, + Milana Vyoralu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	
10. ledna : Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Černobilu, duše v očištění a dar zdraví pro celou rodinu Za + Bohuslava Kozubíka, snachu, rodiče, bratry, švagrové, duše v očištění, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	ŠF

11. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:		
12. ledna : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Okaté, Ovesné, Jana Václavíka, + manželé Pastyříkovy, + Josefa Holíka, dceru, zetě, dar zdraví pro živé rodiny a duše v očištění Za + rodiče Petřů, rodiče z obou stran, jejich + děti, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu	KA
13. ledna : Sobota Sv. Hilária, biskupa a učitele církve	16.00 Lo.: 18.00 Új.:	Za + Ladislava Papeže, jeho rodiče, švagra, jeho manželku a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky – večer chval	
14. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Oldřicha Drgu, nemocnou manželku, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla Dubce, syna, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Drahomíru Fojtů (<i>výroční mše sv.</i>) Za + Pavlínu Chalupovu (<i>výroční mše sv.</i>)	ŠF SV AM OS
15. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + prarodiče Machů, jejich + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	AM
16. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodinu Hříbkovu, Žákovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	
17. ledna : Středa Sv. Antonína Velikého, poustevníka	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Jarmilu Stružkovu (<i>výroční mše sv.</i>)	RZ
18. ledna : Čtvrtek Panny Marie, Matky Jednoty křesťanů	17.00 Dr.:		
19. ledna : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Jana Machů, nemocnou manželku, syna, zetě, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF
20. ledna : Sobota Sv. Fabiána a Šebestiána, mučedníků	16.00 Lo.:	Za farníky	
21. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Anežky Římské, panny a mučednice	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + manžela, rodiče Hlavicovy, Fojtů, Milana Kirchnera, jeho rodinu a duše v očištění Za + Josefa Michalčíka, rodiče, P. Františka Michalčíka, sourozence a ochranu panny Marie pro živé rodiny Za + Stanislava Mikulku, rodiče Urubkovy, tři syny, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu Za + Jana Běloně, jeho děti, rodiče, sourozence, Boží požehnání pro živou rodinu a duše v očištění	AL SJ KA KM
22. ledna : Pondělí Sv. Vincence, jáhna	15.30 Új.:	Za + rodinu Janošovu, Obadalovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	ŠF
23. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:		

24. ledna : Středa Sv. Františka Saleského	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za Stanislava a Miladu Barcuchovy, jejich rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Miloslava a Marii Váňovy, dceru Jaroslavu, rodiče, duše v očistci a dar zdraví pro živ. rodinu	SJ
25. ledna : Čtvrtek Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola	17.00 Dr.:		
26. ledna : Pátek Sv. Timoteje a Tita	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za Josefa Baloucha, rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Balouchovu, Váňovu a Mozgovou Za zemřelé rodiče Mozgovy, Urbanovy, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	KA
27. ledna : Sobota Sv. Anděly Mericiové	16.00 Lo.:	Za modlitební skupinu matek, za naši + členku Marii Hlavičkovu, pomoc Boží a sílu Ducha svatého pro nás pro všechny a naše rodiny	
28. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Tomáše Akvinského, kněze	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Belžíka k nedožitým šedesátým narozeninám, jeho sestru Marii Drgovou, rodiče Belžíkovy, Františka Častulíka s prosbou o pomoc a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za + Vladimíra Kozubíka a živou rodinu Kozubíkovu) Za farníky	KA ŠF AM SJ
29. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:		KA
30. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:		
31. ledna : Středa Sv. Jana Boska, kněze	15.30 Új.: 17.30 Sl.:		AM

*) Místo označené touto hvězdičkou znamená rezervaci pro výroční mši svatou, kterou si mohou příbuzní objednat do konce vánoční doby (letos 7. ledna 2018). Pokud si ji neobjednají, je volná pro další zájemce.

Pořad bohoslužeb - farnost Horní Lhota

1. ledna: Pondělí Slavnost Matky Boží, Panny Marie	9:00 HL	Na poděkování za uplynulý rok s prosbou o potřebné milosti v novém roce
	10:30 DL	Na poděkování za uplynulý rok s prosbou o potřebné milosti v novém roce
2. ledna: Úterý <i>Památka sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů</i>	17:00 SE	Za stařečky Latinákovy, rodiče Idesovy, bratra Aloise, Josefa Václavíka, duše v očistci a ochranu pro * rodinu
3. ledna: Středa <i>Nejsvětější jméno Ježíš</i>		

4. ledna: Čtvrtek	16:00 HL	Na poděkování za 80 let života s prosbou o ochranu Panny Marie pro * rodinu
5. ledna: Pátek <i>1. pátek v lednu</i>	16:00 HL	Ke cti Srdce Boha Otce, Ježíšova Nejsvětějšího Srdce i Srdce Ducha Svatého
	17.30 DL	Na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o požehnání
6. ledna: Sobota Slavnost Zjevení Páně; <i>1. sobota v lednu</i>	8.00 DL	Za rodiče Ulrichovy, za * a + rodinu Ulrichovu a Malotovu a za duše v očištění
	17:30 HL	Za členy živého růžence z Horní Lhoty
7. ledna: Neděle Svátek Křtu Páně	9:00 HL	Za děti které byly pokřtěny v roce 2017, za jejich rodiče, kmotry a všechny příbuzné
	10:30 DL	Za děti které byly pokřtěny v roce 2017, za jejich rodiče, kmotry a všechny příbuzné
8. ledna: Pondělí	17:00 SE	Za * a + farníky
9. ledna: Úterý		
10. ledna: Středa		
11. ledna: Čtvrtek	16:00 HL	Za + Marii Žebráčkovu, rodiče z obou stran a ochranu pro * rodinu
12. ledna: Pátek	17.30 DL	
13. ledna: Sobota	17:30 HL	Za + Zuzanu a Rudolfa Pavlišovy, dar zdraví a ochranu pro * rodinu
14. ledna: Neděle 2. neděle v mezidobí	9:00 HL	Za * a + farníky
	10:30 DL	Za + Boženu a Aloise Maňasovy, vnučku Kamilku, za duše v očištění a za * a + rodinu Maňasovu
15. ledna: Pondělí	17:00 SE	Mše svatá a mariánské večeradlo (P. J. Stříž)
16. ledna: Úterý		
17. ledna: Středa <i>Památka sv. Antonína, opata</i>		
18. ledna: Čtvrtek <i>Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů</i>	16:00 HL	Za + Anežku Žáčkovu, manžela, sestru Marii, dar zdraví a požehnání pro celou * rodinu
19. ledna: Pátek	17.30 DL	Za * a + farníky
20. ledna: Sobota	17:30 HL	Za + Annu Váňovu, dvoje rodiče, sourozence, duše v očištění; za dary Ducha svatého, dar zdraví a požehnání pro celou * rodinu

21. ledna: Neděle 3. neděle v mezidobí <i>Den modliteb za jednotu křesťanů</i>	9:00 HL	Za + Vlastu Žáčkovu, manžela Aloise + příbuzné a za celou * rodinu
	10:30 DL	Na poděkování za 55 let společného života, dar zdraví a požehnání pro celou * rodinu
22. ledna: Pondělí	17:00 SE	Za + Františka a Marii Latinákovy, + rodiče a sourozence, duše v očistci, za dar zdraví, ochranu Panny Marie a požehnání pro * rodiny
23. ledna: Úterý		
24. ledna: Středa <i>Památka sv. Františka Saleského, biskupa</i>		
25. ledna: Čtvrtek <i>Svátek Obrácení sv. Pavla</i>	16:00 HL	Za + P. Radima Hložánku, Vladimíra Kozubíka, duše v očistci a za * rodinu
26. ledna: Pátek <i>Sv. Timoteje a Tita, biskupů</i>	17.30 DL	Za * a + rodinu Vojáčkovu a Kozubíkovu
27. ledna: Sobota	17.30 HL	Za + Annu a Karla Pláškovy, dceru Martu, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou * rodinu
28. ledna: Neděle 4. neděle v mezidobí	9.00 HL	Na poděkování za dar mateřství a otcovství
	10.30 DL	Za + Jaroslava a Ludmilu Máčalovy, jejich rodiče, sourozence a ochranu pro * rodinu
29. ledna: Pondělí	17:00 SE	Za * a + farníky
30. ledna: Úterý		
31. ledna: Středa <i>Památka sv. Jana Boska, kněze</i>		

Z nepředpokládaných důvodů může v tomto rozpisu dojít ke změnám.
Sledujte proto týdenní rozpis!

SKUPINY ÚKLIDU

kostelů újezdské farnosti v lednu 2018

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

6. 1.:	9.	4.	14.
13. 1.:	10.	5.	15.
20. 1.:	11.	6.	1.
27. 1.:	12.	7.	2.
3. 2.:	13.	8.	3.

Zprávy a informace

Tříkrálová sbírka na Charitu

Jako každoročně, i letos v **sobotu 6. ledna 2018** přijdou k Vám koledníci popřát hojnost Božího požehnání do nového roku a požádat o příspěvek na Charitu.

V újezdské farnosti organizuje tuto sbírku Charita Slavičín, v hornolhotské farnosti Charita Luhačovice.

Výsledek sbírky bude oznámen v kostele a uveřejněn v únorovém farním zpravodaji.

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

11. FARNÍ PLES

sobota 13. ledna 2018
začátek ve 20.00 hod.

KD Dolní Lhota
Vstupné: 100 Kč
Bohatá tombola
Občerstvení zajištěno

Hrají kapely:
Particci Pezau
Záleská cimbálová muzika

Rezervace na tel.: 731 284 276 (Helena Vojáčková)

Výtěžek bude věnován na potřeby kostela v Dolní Lhotě.

Příprava dětí prvokomunikanty a setkání s jejich rodiči

V měsíci lednu začneme s přípravou dětí, které letos půjdou k prvnímu svatému přijímání. Součástí této přípravy je také několik setkání s rodiči těchto dětí. Oni, rodiče, slibují v den slavnosti prvního svatého přijímání jejich dětí, že je dále svědomitě povedou k Bohu, aby až dospějí, sami se rozhodli Krista Pána následovat jako řádní křesťané a na důkaz toho přijali svátost křesťanské dospělosti – biřmování. Toto poslání rodičů ke svým dětem je krásné, když je dobře zvládnou a připraví své děti do života dospělosti s duchovní výbavou, čeká je v nebi odměna.

Pravidelná setkání s knězem nad Písmem svatým a katechismem jim v této jejich výchovné činnosti může pomoci. Již po léta se těchto příprav svědomitě zúčastňují všichni rodiče, kteří své děti mají rádi. Ostatní, kteří nemají zájem své děti vychovávat ve víře, si vždy najdou nějakou výmluvu. Aby naše farnost duchovně neupadala, aby děti svatým přijímáním neskončili život modlitby a účasti na nedělní mši svaté, je třeba se za děti i jejich rodiče modlit. V dřívějších dobách v této oblasti velmi pomáhali rodičům při výchově dětí prarodiče, kteří díky důchodovému věku mají možnost i ve všední den přijít na mši svatou, na májovou, pobožnost křížové cesty a jinou akci. Dnes většina těchto seniorů má mnoho zájmů, které je stojí jejich drahocenný čas, jen ne pomoc rodičům při náboženské výchově dětí (výlety s předváděním zboží, navazování známostí, užívání si života). Budou za několik let naše farnosti považovány za farnosti bez budoucnosti? Tohoto označení v současné době často používá náš otec arcibiskup. Je to slovo k vážnému zamyšlení.

Příprava dospělých k přijímání svátostí

I v naší farnosti jsou lidé, kteří bez vlastní viny dosud nebyli pokřtěni, nebo nepřijali svátost smíření a Eucharistii, protože nebyli ve víře vychováni. V měsíci lednu začneme s přípravou pro tyto starší zájemce. Podrobnosti u duchovního správce.

VÝROČNÍ ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ FARNOSTI ÚJEZD Ke dni 31.12.2017

Počáteční stav pokladny ke dni 1.1.2017 :	3 936 Kč
Počáteční stav na b. účtu ke dni 1.1.2017:	72 355,75 Kč
Počáteční stav celkem ke dni 1.1.2017:	76 291,75 Kč
Hospodaření v r. 2017: (rozdíl příjmů a výdajů)	13 485,18 Kč
Zůstatek v pokladně ke dni 31.12.2017:	6 135 Kč
Zůstatek v bance ke dni 31.12.2017:	83 641,93 Kč
Zůstatek ke dni 31.12.2017 celkem:	89 776,93 Kč
Pohledávky ke dni 31.12.2017:	0 Kč
Závazky ke dni 31.12.2017:	0 Kč

Příjmy v roce 2017 – rozpis:

<u>Sbírkky:</u>	780 328 Kč
<u>Přijaté dary:</u>	306 533 Kč
<u>Příspěvky na bydlení – P. Můčka:</u>	84 000 Kč
<u>Pronájem půdy:</u>	28 075 Kč
<u>Příspěvek AO na společné aktivity děkanátu:</u>	56 070 Kč
<u>Prodej pozemku:</u>	1 020 Kč
<u>Ostatní příjmy:</u> (úroky, příspěvky rodičů na farní tábor):	31 002,55 Kč

PŘÍJMY CELKEM: 1 287 028,55 Kč

Výdaje v roce 2017 – rozpis:

Nákupy (bohoslužeb., kancelář., katechetické, na běžný provoz...):
216 164,87 Kč

Elektřina: 103 211 Kč

Plyn: 176 944 Kč

Voda: 10 101 Kč

Opravy: *kaple Ploština* - 244 230 Kč, *restaur. kříže na Ploštině* - 84 700 Kč,
restaur. kříže u kostela - 125 000 Kč, *klempířské práce na přístavku u kostela* -
13 662 Kč, celkem: 467 592 Kč

Projekty, doprava a jiné služby: 28 985,50 Kč

Desátek: *Platba Arcibiskupství olomouckému* 89 900 Kč

Mzdový fond: *Platba Arcibiskupství olomouckému* 253 22 Kč

Havarijní fond: *Platba Arcibiskupství olomouckému* 7 400 Kč

Dary: 21 402 Kč

Odeslané sbírky na AO: 99 063 Kč

Ostatní výdaje: (daně, poplatky, školení katechetů ...) 27 458 Kč

VÝDAJE CELKEM: 1 273 543,37 Kč

Děkanátní fond:

Stav děkanátního fondu: zůstatek z loňska:	27 388,86 Kč
latošní příspěvek:	56 070,00 Kč
celkem:	83 458,86 Kč

                                  letos jsme z fondu vyčerpali: 30 060,90 Kč

ke 31.12.2017 zůstává ve fondu: **53 397,96 Kč**

OSMISMĚRKA

„S přítelem po boku není žádná cesta příliš... (viz tajenka).“

japonské přísloví

N	Š	K	R	Y	Š	T	O	F	J
E	D	E	A	N	E	L	E	H	Á
L	L	R	L	V	O	J	T	Ě	CH
A	Á	U	Í	A	Ě	R	I	L	Y
S	O	T	D	T	Í	R	A	Ř	M
F	I	A	A	M	U	L	A	H	Í
E	M	M	O	N	I	K	A	A	D
S	R	R	O	M	I	L	E	N	A
O	A	I	A	N	N	A	A	I	N
J	Á	K	K	S	A	B	I	N	A

ADAM, ALEŠ, ANNA, DANA, ERIK, HELENA, JAROMÍR, JÁCHYM, JIŘÍ,
JOSEF, KAMILA, KRYŠTOF, LUDMILA, MATĚJ, MILENA, MONIKA, NELÁ,
NINA, SABINA, SÁRA, SIMONA, VĚRA, VÍT, VOJTĚCH

Mgr. Gabriela Pavelková

Poděkování

Farníci farnosti Újezd a Horní Lhota děkují svým kněžím za jejich službu a duchovní vedení v uplynulém roce 2017. Vyprošují jim dary Ducha svatého, prosí za věrnost a vytrvalost v jejich nelehké službě a přejí jim, aby byli našimi dobrými pastýři i v novém roce 2018. Zároveň jim přejí pevné zdravé a Boží požehnání.

ŽIVOT FARNOSTÍ. Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě pro vnitřní potřebu farníků z Újezda a Horní Lhoty. Členové redakční rady: Ing. Jarmila Váňová a Mgr. Gabriela Pavelková. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, telefon: farnost Újezd: 731619849; farář Újezd 603154041; farnost Horní Lhota: 605206320; farář Horní Lhota: 604442038; mail: rkf.ujezd@volny.cz; fahornilhota@ado.cz Stránky: www.farnostujezd.cz; a www.farnosthornilhota.cz. Příspěvky (v rukopise nebo e-mailem) doručte do dvacátého dne předcházejícího měsíce.